



רשומות

# ספר החוקים

13 בינואר 1977

839

כ"ג בטבת תשל"ז

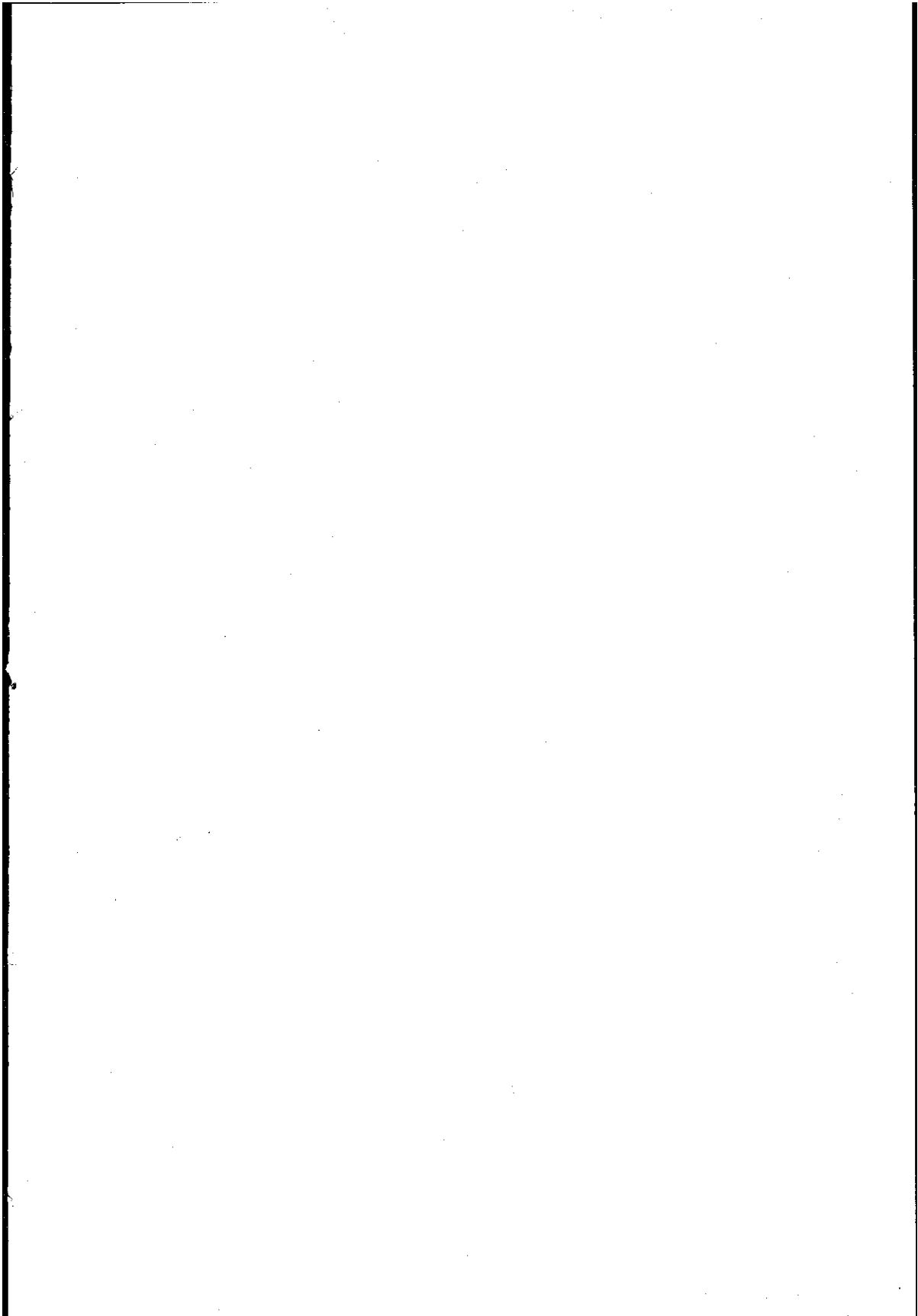
עמוד

53

57

הוק מניעת היצף, תשל"ז-1977.

הוק איגודי ערים (תיקון מס' 2), תשל"ז-1977.



## חוק מניעת היצף, תשל"ז-1977 \*

הגדרות

1. בחוק זה -

- "ארץ היצוא" של טובין - הארץ שממנה יובאו;
- "ארץ הייצור" של טובין - הארץ שבה יוצרו או שבה געשו רוב תהליכי ייצורם;
- "הועדה המייעצת" - הועדה שנתמנתה לפי סעיף 3;
- "הוצאות ייצור" - לרבות הוצאות מינהליות וריווח סביר;
- "היטל" - היטל המוטל על פי סעיף 6;
- "המנהל" - מנהל המכס והבלו;
- "השרים" - שר האוצר ושר המסחר והתעשייה;
- "טובין זהים" - לרבות טובין דומים במרכיביהם, בצורתם ובאיכותם;
- "יבואן" של טובין - לרבות מי שמחזיק בהם בעודם בפיקוח רשות המכס ומי שהתיר לו גובה המכס רשימון לצריכתם בארץ;
- "ייצור" - לרבות שינוי טובין מבחינת הצורה, הטיב או האיכות או מכל בחינה אחרת, מזיגתם או אריזתם, וכן ייצורה או גידולה של תוצרת חקלאית;
- "מחיר היצוא" - מחיר פו"ב בנמל היצוא;
- "פקיד מכס", "גובה מכס", "רשות המכס" - כמשמעותם בפקודת המכס<sup>1</sup>.

2. (א) היצף הוא יבוא טובין כשמחיר היצוא שלהם נמוך בשעת קביעתו מהמחיר המקובל.

(ב) "המחיר המקובל" הוא המחיר, במהלך העסקים הרגיל, של טובין זהים המיוצרים לתצרוכת מקומית בארץ היצוא, ובהעדר מחיר כזה - אחד מאלה:

(1) מחיר היצוא הגבוה ביותר של טובין זהים לארץ שלישית, שלא במקרה חריג;

(2) סך כל הוצאות הייצור של טובין זהים בארץ היצוא; אם לא ניתן לוודא הוצאות אלה יקבעו השרים את הבסיס לחישוב המחיר המקובל; לענין תוצרת חקלאית ומוצרים הקשורים בייצור חקלאי יקבעו השרים את הבסיס בהתייעצות עם שר החקלאות.

(ג) אם ארץ היצוא איננה ארץ הייצור, ובארץ היצוא אין נמכרים טובין זהים, או שהם נמכרים אך מחירים אינו מחיר במהלך העסקים הרגיל, ייקבע המחיר המקובל לפי העקרונות שבסעיף קטן (ב) כאילו ארץ הייצור היתה ארץ היצוא.

(ד) היה מחירם של טובין זהים המיועדים לתצרוכת מקומית בארץ היצוא, ולענין סעיף קטן (ג) - בארץ הייצור, נמוך מהוצאות ייצורם, לא יראו בו מחיר במהלך העסקים הרגיל.

\* נתקבל בכנסת ביום י"ד בטבת תשל"ז (4 בינואר 1977); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בה"ח 1195, תשל"ה, עמ' 398.

1 דיני מדינת ישראל, גרסה חדש 3, עמ' 39

(ה) לענין השוואת מחיר היצוא למחיר המקובל, יש להתחשב בתנאי המכר השונים, במיטת השוואה ובכל גורם אחר שיש בו כדי להשפיע על השוואה מציאותית בין שני מחירים אלה.

3. (א) השרים ימנו ועדה מייצגת של שבעה: שלושה עובדי המדינה — נציגי שר האוצר, שר החקלאות ושר המסחר והתעשייה, וארבעה נציגי ציבור, אשר לדעת השרים אחד מהם יהיה נציג תעשיינים, אחד נציג חקלאים, אחד נציג יבואנים ואחד נציג צרכנים.  
(ב) נציג שר המסחר והתעשייה יהיה יושב ראש הועדה.  
(ג) הודעה על מינוי הועדה, הרכבה ומענה תפורסם ברשומות.

ועדה מייצגת

4. (א) כל אדם מעונין רשאי לפנות ליושב ראש הועדה המייצגת בתלונה על כי טובין יובאו או עומדים להיות מיובאים בהיצף וכי כתוצאה מכך נגרם נזק ממשי לענף תעשייתי או חקלאי או עלול להיגרם נזק כזה. או נמנעה או עלולה להימנע התפתחות ענף כזה שהוחל בהקמתו או עומדים להתחיל בהקמתו.  
(ב) נראה ליושב ראש הועדה המייצגת כי התלונה מבוססת לכאורה, יביאנה לפני הועדה.

תלונה

5. (א) הועדה המייצגת תזמין את היבואן להופיע לפניו ולהשמיע מענותיו; כן רשאית היא להזמין כל אדם אחר שיש לו ענין בתלונה.  
(ב) השרים יקבעו בתקנות את סדורי עבודתה של הועדה, ובמידה שלא עשו כן תקבע אותם הועדה.  
(ג) הועדה תביא מסקנותיה לפני השרים.

סמכויות וסדרי עבודה של הועדה המייצגת

6. (א) ראו השרים, לאור שהועדה המייצגת הגישה מסקנותיה, כי נתקיים האמור בתלונה שהוגשה לפי סעיף 4 (א), רשאים הם להטיל בצור כללי או למשגור מסויים היטל על הטובין, ובלבד שהיטל על תוצרת חקלאית ועל מוצרים הקשורים בייצור חקלאי לא יוטל אלא בהתייעצות עם שר החקלאות.  
(ב) ההיטל יהיה באחוזים מההפרש בין מחיר היצוא לבין המחיר המקובל, או בסכום קצוב או לפי חישוב אחר, אולם בשום מקרה לא יעלה על סכום ההפרש האמור.  
(ג) ההיטל יחול על טובין שטרם שוחררו מפיקוח רשות המכס, אך רשאים השרים לצוות שההיטל יחול גם על טובין ששוחררו מפיקוח רשות המכס ונמצאים בידי היבואן, ובלבד שטרם חלפו 90 יום מיום שחרורם ועוד לא שולם היטל עליהם.  
(ד) הוראות חוק מסי מכס ובלו (שינוי תעריף), תש"ט-1949<sup>2</sup>, יחולו בשינויים המחוייבים על צווים לפי סעיף זה כאילו היו צווים לפי סעיף 1 לחוק האמור.

סמכות להטיל היטל

7. החייב בהיטל הוא היבואן.

החייב בהיטל

8. (א) נראה למנהל שטובין יובאו בהיצף, ולא חל עליהם היטל, רשאי הוא לדרוש מהיבואן ערובה לתשלום היטל אם אמנם יוטל תוך 60 יום מיום מתן הערובה; סכום הערובה

סמכות לדרוש ערובה ומנית

<sup>2</sup> ס"ח תש"ט, עמ' 154.

לא יעלה על ההפרש בין מחיר היצוא של הטובין לבין ערכם כמשמעותו בסעיף 130 לפקודת המכס.

(ב) הוטל היטל תוך התקופה האמורה, יחול ההיטל גם על טובין שלגביהם ניתנה ערובה, אף אם שוחררו בינתיים מפיקוח רשות המכס, והיבואן יהיה חייב בתשלומם אף אם הטובין יצאו מרשותו; לא הוטל היטל כאמור, תבוטל הערובה.

9. ראה המנהל שטובין שעליהם חל צו כללי יובאו שלא בהיצף, יפטרם מההיטל, או יחזיר את ההיטל אם כבר שולם, הכל לאחר התייעצות עם יושב ראש הועדה המייעצת.

סמכות לפטור

10. (א) החולק על חבותו בהיטל או רואה עצמו נפגע מהחלטה לפי סעיף 9 רשאי לערער לפני בית משפט מחוזי.

ערעור

(ב) שר המשפטים רשאי להתקין תקנות בדבר הדרך והמועד להגשת הערעור ובדבר סדרי הדין בערעור.

11. (א) ההיטל ישולם בשעת שחרור הטובין מפיקוח רשות המכס, ואם הוא תחול על טובין שכבר שוחררו מפיקוח רשות המכס – תוך שלושים יום מתחילת הצו או בשעת מכירת הטובין, לפי המוקדם.

מועדים לתשלום ההיטל ודרכי התשלום

(ב) המנהל רשאי, בתנאים הנראים לו, לדחות את תשלום ההיטל, כולו או מקצתו, ורשאי הוא להתנות את הדחיה במתן ערובות להגנת זעתו.

12. טובין שעליהם הוטל היטל וכן מוצרים שבייצורם השתמשו בטובין כאלה וההיטל לא שולם, לא יעביר היבואן את הבעלות או ההחזקה בהם ולא יעשה בהם כל עסקה עד לסילוק ההיטל, אלא בהיתר בכתב מאת המנהל ובהתאם לתנאי ההיתר.

הקפאה

13. (א) לא שולם ההיטל, כולו או מקצתו, במועד שנקבע לתשלומו, או נדחה תשלומו, תיוסף על הסכום שלא שולם ריבית, בשיעור שקבע שר האוצר באישור ועדת הכספים של הכנסת, לתקופת הפיגור או הדחיה; לענין גביה, דין הריבית כדין ההיטל.

ריבית

(ב) המנהל רשאי לוותר על תשלום הריבית, כולה או מקצתה, מטעמים מיוחדים שיירשמו.

14. פקודת המסים (גביה)<sup>3</sup> תחול על גביית ההיטל.

גביית ההיטל

15. הוראות חוק מסים עקיפים (מס ששולם ביתר או בחסר), תשכ"ח-1968, יחולו על ההיטל.

היטל ששולם ביתר או בחסר

16. הוראות סעיפים 32 עד 36, 124 עד 127, 136, 144, 145 ו-150, למעט פסקה (2), לפקודת המכס יחולו, בשינויים המחוייבים, על ההיטל כאילו היה מכס.

תחולת דיני המכס

17. (א) טובין שיובאו והם מיוצאים תוך שנה מיום ששוחררו מפיקוח רשות המכס, כמובנה לפי רשומותיה של רשות המכס, באריזתם המקורית או באריזה חדשה שנעשתה במעמדו של פקיד מכס, יושב סכום ההיטל ששולם עליהם, ובלבד שהטובין לא היו בשימוש

הישבון ביצוא טובין שלא חל בהם שינוי

<sup>3</sup> תוקף א"י, כרך ב', פרק קל"ז, עמ' 1874.

<sup>4</sup> ס"ח תשכ"ח, עמ' 156.

בישראל וזהותם נקבעה, להנחת דעתו של גובה המכס במקום שממנו הם מיוצאים, על-ידי השוואה עם הפרטים שנרשמו במקום היבוא.

(ב) המנהל רשאי להורות להשיב היטל ששולם על טובין אף אם יוצאו לאחר חלוף שנה מיום שחרורם, אם ראה כי בנסיבות הענין מן הראוי לעשות כן, או אף אם יוצאו לאחר שהיה בהם שימוש בישראל אם הוכח כי השימוש גרם לגילוי אי-התאמתם של הטובין לתנאי הזמנתם או לגילוי של ליקוי שהיה קיים בהם בעת שחרורם מרשות המכס ואילולא אותו שימוש לא ניתן היה לגלות את אי-ההתאמה או הליקוי כאמור.

מסירת ידיעות ומסמכים

18. (א) כדי להבטיח ביצועו של חוק זה או התקנות על פיו רשאי המנהל לדרוש מכל אדם למסור לו ידיעות, דוגמאות ומסמכים וזוגעים לענין ולאפשר לו לעיין בהם ולצלמם.

(ב) צילום של מסמך או דוגמה כאמור, שיש על גביו אישור מאת המנהל ואישור מאת מי שמחזיק במסמך או בא כוחו, שהוא מתאים למקור, יראו אותו לכל דבר וענין כאילו הוא המקור.

(ג) על אף האמור בסעיף קטן (א) ובלי לגרוע מהוראות כל דין בדבר ראיות חסויות, לא ידרוש המנהל ידיעות מכות סעיף זה מבין זוגו של החייב בהיטל, מילדיו או מהוריו.

חיפושים

19. מי שהסמיכו המנהל בכתב רשאי, אם הוא משוכנע שהדבר דרוש כדי להבטיח את ביצועו של חוק זה והתקנות על פיו, להיכנס לכל מקום שאינו בית מגורים בלבד, לערוך בו חיפוש ולתפוס טובין ומסמכים אם יש חשד שנעברה בהם עבירה או אם הם עשויים לשמש ראיה במשפט, וסעיפים 33 עד 42 לפקודת סדרי הדין הפלילי (מעצור וחיפוש) 1969, יחולו.

עונשין

20. (א) מי שעשה אחת מאלה, דינו – מאסר שנתיים או קנס 50,000 לירות או פי שלושה משווי הטובין אשר בקשר אתם נעברה העבירה, לפי הסכום הגבוה יותר:

- (1) מסר, לענין חוק זה, ידיעה, פנקס, מסמך או תעודה אחרת שהם כוזבים בפרט חשוב ואין בידו ליתן הסבר סביר לכך;
- (2) העלים, השמיד, שינה או סירב למסור ידיעה, פנקס, מסמך או תעודה אחרת שנדרש למסרה לפי חוק זה;
- (3) עבר על הוראות סעיף 12;
- (4) הפריע לאדם הפועל מטעם המנהל לבצע את סמכויותיו לפי חוק זה או מנע זאת ממנו;
- (5) עשה מעשה מרמה כדי להתחמק מסילוק ההיטל שנתחייב בו.

(ב) נעברה עבירה על חוק זה במהלך עסקו של חייב בהיטל, בידי עובד או שלוח של החייב בהיטל, אחראי לעבירה גם החייב בהיטל עצמו, אם לא הוכיח שנקט בכל האמצעים הסבירים להבטחת קיומו של חוק זה או שהעבירה נעברה שלא בידיעתו.

(ג) נעברה עבירה על חוק זה בידי חבר בני אדם, אחראי לעבירה גם כל אדם אשר בשעת ביצוע העבירה היה מנהל פעיל, שותף, מנהל חשבונות או פקיד אחראי של אותו חבר, אם לא הוכיח שנקט בכל האמצעים הסבירים להבטחת קיומו של חוק זה או שהעבירה נעברה שלא בידיעתו.

5 דיני מדינת ישראל, נוטח חדש 12, עמ' 286.

21. הוטל היטל על טובין לאחר שהיבואן הסכים על מכירתם, רשאי הוא לדרוש מהקונה חיוב הקונה שישלם לו את סכום ההיטל זולת אם נקבע אחרת בהסכם.
22. ראה המנהל כי אדם עבר עבירה על הוראה מהוראות חוק זה, רשאי הוא בהסכמתו של אותו אדם לקחת מידו כופר כסף שלא יעלה על הקנס הגבוה ביותר שמותר להטיל בשל אותה עבירה; הוגש כתב אישום בשל העבירה, לא יקבל המנהל כופר כל עוד לא ציווה היועץ המשפטי לממשלה על עיכוב ההליכים.
23. הוראות חוק זה לא יחולו על טובין שייבאה הממשלה ושר הבטחון קבע כי הם ציוד לחימה.
24. המנהל רשאי לאצול בכתב מסמכיו לפי חוק זה, אם בדרך כלל ואם לענין מסויים, למעט סמכויות לפי סעיפים 8, 9, 12, 13 (ב) ו-22.
25. תקנה 4 (6) לתקנות-שעת-הירום (תשלומי חובה), תשי"ח-1958 – בטלה.
26. השרים ממונים על ביצוע חוק זה והם רשאים להתקין תקנות בכל הנוגע לביצועו.

יצחק רבין      יהושע רבינוביץ      חיים בר-לב  
ראש הממשלה      שר האוצר      שר המסחר והתעשייה

אפרים קציר  
נשיא המדינה

6 ס"ח תשכ"ד, עמ' 175; תשכ"ו, עמ' 31.

### חוק איגודי ערים (תיקון מס' 2), תשל"ז-1977 \*

1. בסעיף 1 לחוק איגודי ערים, השט"ו-1955 (להלן – החוק), בהגדרת "איגוד ערים", אחרי "איגוד רשויות מקומיות סמוכות זו לזו" יבוא "אף אם אינן גובלות זו בזו".
2. אחרי סעיף 16 לחוק העיקרי יבוא:
- "הוראות אלו (א) שר הפנים רשאי לקבוע בצו הוראות לענין סעיף 15 (5) עד (7) ולענין סעיף 16 שיהולו על כל איגוד ערים שיוקם לאחר התקנתן אם אין הוראה אחרת בצו המקים.

\* נתקבל בכנסת ביום כ' בטבת תשל"ז (10 בינואר 1977); הוראות החוק הוצעו עם דברי הסבר בה"ח 1262, תשל"ז, עמ' 14, ובה"ח 1266, תשל"ז, עמ' 30.  
1 ס"ח תשט"ו, עמ' 48; תשכ"ו, עמ' 36.

(ב) שר הפנים רשאי להחזיל את ההוראות שנקבעו בצו לפי סעיף קטן (א) אף על איגוד ערים שהיה קיים ביום התקנתן, ובלבד שניתנה הרדעה על כך שלושים יום מראש לרשויות המקומיות שבתחום האיגוד והן לא הביעו התנגדות להחלה האמורה; הביעה רשות מקומית את התנגדותה, לא יהולו ההוראות אלא אם ניתנה לרשות המקומית המתנגדת הזדמנות להגיש לשר הפנים את נימוקיה בדרך ובמועד שייקבעו ושר הפנים דחה את ההתנגדות.

יצחק רבין  
ראש הממשלה ושר הפנים

אפרים קציר  
נשיא המדינה